

عنوان مقاله:

درجات معنای واژه ها در قرآن کریم با رویکرد به مفهوم واژه ی وحی

محل انتشار:

دوفصلنامه کتاب قیم، دوره 4، شماره 10 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

سهیلا پیروزفر - دانشیار، دانشکده الهیات دانشگاه فردوسی مشهد

حسن نقی زاده - دانشیار دانشکده الهیات دانشگاه فردوسی مشهد

ندا خدانشناس فیروزآبادی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث، دانشگاه فردوسی مشهد، واحد بین الملل

خلاصه مقاله:

قرآن کریم شامل مفاهیم عظیمی می باشد و فهم بشر از آنها دارای مراتبی است؛ اما خود مفاهیم، نسبی نیستند. با این همه، گاه مفاهیم عظیم قرآنی به عمد یا غیرعمد تا حد ابتدایی خود، خفیف شمرده شده و سطحی ترجمه می شوند؛ در حالی که بی توجهی به درجات معنای واژه در قرآن کریم، برخی مباحث اعتقادی مستخرج از آیات قرآن را دست خوش خطر چندی می سازد. از این رو، نیاز است تا برخی معانی در هم تنیده ی واژه های اعتقادی قرآن، بازنگری و در طبقات مختلف معنایی چیده شوند. این نوشتار، بر آنست نمونه ای از این آسیب ها را با تکیه بر واژه ی وحی مورد بررسی قرار دهد و با طرح روش درجات معنا، پیامدهای مثبت آن را ارزیابی کند. درجات معنا نشان می دهد که وجوه معنای وحی- وحی و الهام- در حقیقت درجات آن به شمار می روند. این جستجوی جایگاه حقیقی و رتبه بندی معنای واژه از درون قرآن و روایات، می تواند از منظری نو به معنای واژه های قرآنی بنگرد.

کلمات کلیدی:

وحی، الهام، رویای صادق، تجربه دینی، تنزیه معنا، معنای مشترک، درجات معنا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/808824>

